

7. въпреки че мотивите на Общия съд, предмет на критика по-горе, следва да бъдат разглеждани в тяхната взаимовръзка, те не могат да обосноват заключението, че изплащането на средства представлява нова помощ.

(¹) Решение 2008/136/ЕО на Комисията от 22 юни 2006 година относно ad hoc финансирането на обществените радио- и телевизионни разпространители в Нидерландия С 2/2004 (ex NN 170/2003) (ОВ L 49, стр. 1).

(²) Регламент на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Ragusa (Италия) на 7 март 2011 г. — Наказателно производство срещу Mohamed Ali Cherni

(Дело С-113/11)

(2011/С 238/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Ragusa

Страна в главното производство

Mohamed Ali Cherni

С Определение от 26 май 2011 г. Съдът заличава делото от регистъра си.

Иск, предявен на 17 май 2011 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело С-236/11)

(2011/С 238/06)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: С. Soulay и D. Recchia)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като е прилагала предвидения за туристическите агенти специален режим и в случаите на продажба на туристическата услуга на лица, които не са пътуващи лица, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО (¹) на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност,

— да се осъди Италианската република да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Комисията счита, че доколкото Италианската република прилага специалния режим на туристическите агенти не само прямо

услугите, доставени на пътуващи лица, както е предвидено в Директивата, но и спрямо услугите, извършени между туристически агенти, Италианската република нарушава законодателството в областта на ДДС.

(¹) ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal administratif de Rennes (Франция) на 23 май 2011 г. — Martial Huet/Université de Bretagne occidentale

(Дело С-251/11)

(2011/С 238/07)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif de Rennes

Страни в главното производство

Жалбоподател: Martial Huet

Ответник: Université de Bretagne occidentale

Преюдициални въпроси

В случай, че държавата реши да поднови договора на служител, работил преди това в продължение 6 години на срочен договор, предвид целите на Директива № 1999/70 от 28 юни 1999 г. (¹), задължението да се сключи договор за неопределено време, предвидено в член 13 от Закона от 26 юли 2005 г., предполага ли по необходимост новият договор да възпроизвежда точно главните условия на последния сключен договор, по-специално условията, свързани с наименованието на длъжността и възнаграждението?

(¹) Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприемачите с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Преюдициално запитване, отправено от Curtea de Apel București (Румъния) на 26 май 2011 г. — SC Gran Via Moinești srl/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

(Дело С-257/11)

(2011/С 238/08)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Gran Via Moinești srl

Ответници: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF),
Administrația Finanțelor Publice București

Преюдициални въпроси

1. Може ли придобиването на подлежащи на събаряне постройки заедно с прилежащия към тях терен с цел изграждане на жилищен комплекс на съответния терен от регистрирано по ДДС търговско дружество да представлява подготвителна дейност под формата на инвестиционен разход за изграждане на жилищния комплекс, за да се ползва от приспадане на ДДС за закупуването на тези постройки от гледна точка на разпоредбите на членове 167 и 168 от Директива 2006/112 ⁽¹⁾ относно общата система на данъка върху добавената стойност?
2. Поражда ли събарянето на подлежащите на такова унищожаване постройки, закупени заедно с терена, върху който те са построени, с цел изграждане на този терен на жилищен комплекс, задължението за корекция на свързания със закупуването на постройките ДДС от гледна точка на разпоредбите на член 185, алинея 2 от Директива 2006/112 относно общата система на данъка върху добавената стойност?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

**Иск, предявен на 26 май 2011 г. — Европейска комисия/
Кралство Дания**

(Дело C-261/11)

(2011/C 238/09)

Език на производството: датски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal и N. Fenger)

Ответник: Кралство Дания

Искания на ищеца

— да се приеме за установено, че като въвежда и оставя в сила законодателство относно незабавното данъчно облагане на изхода за дружества, които прехвърлят активите си в друга държава членка, но не предвижда такова данъчно облагане върху прехвърлянето на активи в рамките на Дания, Кралство Дания не е изпълнило задълженията си по член 49 ДФЕС и член 31 от Споразумението за ЕИП,

— да се осъди Кралство Дания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Съгласно датското данъчно законодателство прехвърлянето на активи на предприятие, с цел да бъдат използвани извън Дания, се счита за продажба и се облага като такава, а от друга страна се счита, че предприятие е преустановило дейността си в рамките на страната единствено когато разглежданите активи действително са били продадени. Така предприятие, което прехвърля активи между различни свои постоянни обекти в Дания, не се облага върху стойността на тези активи във връзка с такова прехвърляне. Ако обаче същото предприятие прехвърли активи на свой постоянен обект извън Дания, то незабавно ще бъде обложено с данък върху стойността на активите по същия начин както ако активите бяха продадени.

Според Комисията това различно третиране съставлява пречка за свободата на установяване в противоречие с член 49 ДФЕС. Комисията не поставя под въпрос правото на Дания да облага с данък капиталовата печалба на установено в Дания предприятие. Тази институция обаче счита, че обстоятелствата, при които възниква данъчното задължение, следва да бъдат едни и същи, по-специално реализирането на печалба или на фактор, в резултат от които може да бъде отчетена амортизация, независимо дали съответният капитал е прехвърлен в чужбина или остава в Дания.

Според Комисията няма основание данъкът да бъде събиран незабавно по отношение на нереализирана печалба във връзка с прехвърлянето на активи от Дания в друга държава членка ако подобен данък не се налага когато е налице подобна ситуация на националната територия. Така Кралство Дания би могло например да определи стойността на нереализираната печалба, която счита, че има право да обложи, без това да предполага незабавно събиране на данъка или изпълнение на допълнителни условия за отлагане плащането на данъка.

Жалба, подадена на 3 юни 2011 г. от Viega GmbH & Co. KG срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 март 2011 г. по дело T-375/06, Viega GmbH & Co. KG/Европейска комисия

(Дело C-276/11 P)

(2011/C 238/10)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Viega GmbH & Co. KG (представители: J. Burrichter, T. Mäger и M. Röhrig, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия